

og set paa Fortet, og jeg tror, man kunde bruge Kastropfortet til et Sanatorium eller Rekonvalescenthjem. Det ligger udmærket derude i fri Luft, og Forholdene kan indrettes saaledes, at der bliver Læ. Det vilde egne sig udmærket særlig til Behandling af Tuberkulosepatienter; under Behandlingen af Tuberkuloseloven er der altid blevet klaget over, at vi havde for lidt Plads til Patienterne, og det var saa forfærdelig dyrt at bygge. Der er den store Fordel, at Jernbanen gaar lige forbi, og hvert Aar strækker Sporvejen sig længere og længere ud; det kunde derfor udmærket bruges til et Rekonvalescenthjem for Folk, der boede inde i Byen og tog ud og opholdt sig der om Dagen. I Øjeblikket benyttes Christianshavns Vold til Rekonvalescenthjem for tuberkulose; men det varer ikke ret længe, inden der maa ske en Ordning med Christianshavns Vold, maaske om kun ganske kort Tid vil man være nødt til at fjerne Patienterne derfra, og da er det rart, at vi har et Sted, som vi kan henvise disse ulykkelige Mennesker til. Dette Fort vilde udmærket godt kunne bruges i dette Øjemed og paa den Maade komme til Gavn og Nytte, medens det hidtil hverken har været til Gavn eller til Nytte. Jeg vil derfor henstille til det Udvalg, som faar Sagen til Overvejelse, om man ikke kunde gaa med til allerede nu ogsaa at nedlægge dette Fort.

Forsvarsministeren (E. Munch): Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), der var klar over, at Gennemførelsen af Københavns Fæstnings Nedlæggelse betød Bortfjernelsen af et gammelt Stridsspørgsmaal, mente, at denne Bortfjernelse allerede var sket ved Loven af 1909. Jeg kan ikke se, at det ærede Medlem har Ret deri. Det, der skete ved Loven af 1909, var, at Spørgsmaalet i en vis Forstand holdtes aabent indtil 1922. Thi i hele denne Tid, hvor man maatte regne med, at Spørgsmaalet havde praktisk Betydning, bestod Landbefæstningen, og hele Danmarks Militærvæsen knyttedes til denne Landbefæstning, ja, jeg kan sige, byggedes paa denne Ordning med Landbefæstningen; og for de to Grupper, som var med til at gennemføre denne Ordning i 1909, var det Forudsætningen, at de ikke ønskede Landbefæstningen fjernet, uden at den blev erstattet med andre Værker, der kunde danne en Art Fæstningsbeskyttelse for København. Dette gjaldt ogsaa for det ærede Medlems Vedkommende, for den Gruppe indenfor Partiet Venstre, som han den Gang var Tilhænger af.

Imidlertid, dette er jo mindre væsentligt. Det afgørende er, at dette Stridspunkt i alt Fald fjernes, naar disse Værker nu virkelig kommer til at forsvinde i den nærmeste Tid, og jeg glæder mig ved den Tilslutning, Partiet Venstre har givet Forslaget i saa Henseende. Med Hensyn til de indre Søforter og Kystforter opfatter jeg Partiet Venstres Stilling saaledes, at det er villigt til at tage Spørgsmaalet op for hvert enkelt Forts Vedkommende, naar der foreligger praktisk Brug for det paa-gældende Fort i det civile Liv. For saa vidt rejser der sig ogsaa Forhaabninger for det ærede 14de Medlem for Hovedstaden (Chr. Hansen) med Hensyn til Kastrop-Fortet; naar det ærede Medlem kan anvise saadanne bestemte Formaal, der kan knytte sig til dette Fort, og naar man er i Stand til at fremføre udformede Forslag i saadan Retning, vil man utvivlsomt, efter hvad der er fremkommet, finde Ørenlyd indenfor Partiet Venstre ogsaa for saadanne Forslag. Men jeg har ikke den Opfattelse, at det vil være rigtigt at forsinke Behandlingen af det, hvorom der er opnaaet Enighed mellem et Flertal i begge Rigsdagens Ting ved at føre den Art Spørgsmaal, der kan give Anledning til, at Sagen trækkes i Langdrag, ind i Diskussionen nu. Jeg tror, det er bedre at tage disse Ting hver for sig, naar vi er kommet saa vidt, at vi er i Stand til at føre dem frem paa et saadant Grundlag, at vi har Udsigt til at finde Tilslutning dertil ogsaa i Landstinget, hvad enten dette nu maatte fremkomme ved Tilslutning fra Partiet Venstre, eller ved at Landstingets Flertal forinden er blevet af en anden Karakter, end det er i Øjeblikket.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Wilmann) fremhævede stærkt Kommunernes Interesse i Løsningen af disse Spørgsmaal, og dette gælder jo baade Københavns Nabokommuner og Københavns Kommune. Der foreligger allerede fra Københavns Kommune Henvendelse om Forhandlinger om de Arealer, som Værkerne omfatter; og det vil være ganske naturligt, at man ogsaa forhandler med de forskellige Nabokommuner derom. Denne Forhandling vil imidlertid ifølge Lovforslaget foregaa igennem Finansministeriet, idet Forslaget ligesom tidligere Forslag gaar ud paa, at naar Sagen er afgjort for de militære Ministeriers Vedkommende, gaar disse Forters Arealer over til Finansministeriet, og dette forhandler da med dem, der eventuelt maatte komme til at overtage Forterne. Det ærede Medlem understregede meget stærkt Betydningen for Københavns Om-